

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. V., bytem P., proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen žalovaný či MPSV), v řízení o žalobě ze dne 4.8.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2013 č.j. X o příspěvek na péči,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 6.6.2013 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.8.2013, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí MPSV ze dne 6.6.2013 č.j.: X, jímž bylo předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Plzni (dále jen ÚP) ze dne 28.3.2013 č.j. X, kterým mu byl snížen příspěvek na péči z 8.000,-Kč na 4.000,-Kč měsíčně od dubna 2013 výrokem I. z části změněno tak, že ve výroku rozhodnutí se slova „od dubna 2013“ nahrazují slovy „od května 2013“ a výrokem II. bylo uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.6.2013 žalovaný popsal průběh řízení, které bylo zahájeno z důvodu konce platnosti lékařského posudku a na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen OSSZ) rozhodl ÚP dne 28.3.2013 shora uvedeného č.j. podle § 7 a v souladu s § 14 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen zákon), příspěvek snížit z 8.000,-Kč na 4.000,-Kč měsíčně od dubna 2013; po podání odvolání žalobcem Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen PK MPSV či komise), která stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje, po přešetření jeho zdravotního stavu po jednání konaném dne 28.5.2013 konstatovala, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV (úplná závislost) nebo III (těžká závislost), jde o osobu starší 18 let, která

se dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (*středně těžká závislost*); z důvodu dlouhodobé nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a tento stav existoval i k datu 1.5.2012 a k datu vydání napadeného rozhodnutí (*doba platnosti (lhůta KLP): trvale*). Žalobce podle přílohy posudku PK MPSV potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost; podle komise potřebuje pomoc při zvládání celkem 6 základních životních potřeb, což odpovídá stupni závislosti II – středně těžká závislost, což je v souladu s hodnocením lékaře OSSZ. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je myopatický bolestivý syndrom především dolních končetin, dále je mimo jiné objektivizována v oblasti pohybového aparátu coxartroza vlevo IV. stupně s nekrózou hlavice. Také bylo uvedeno, že žalobce je plně orientovaný, zrak a sluch jsou přiměřené věku, úchopová schopnost horních končetin není výrazně postižena, chůze je možná s oporou dvou francouzských holí po bytě, na delší vzdálenosti používá invalidní vozík. Komise neshledala potřebu pomoci při základní životní potřebě výkon fyziologické potřeby, neboť je schopen po bytě chůze s oporou dvou francouzských holí, funkce horních končetin a jejich úchopová schopnost není výrazně omezena, je schopen používat kompenzační pomůcky (zvýšené toaletní prkénko, madla); dle sociálního šetření používá inkontinenční pomůcky a vyměňuje si je sám; komise rovněž neshledala potřebu pomoci při základní životní potřebě stravování, neboť má zachované funkční schopnosti horních končetin, které jsou dostačující k přijímání, naporcování a naservírování stravy; uvaření si teplého jídla a nápoje je zohledněno v základní životní potřebě péče o domácnost. Pro účely odvolacího řízení považuje žalovaný posudek ze dne 28.5.2013 jako rozhodující důkaz za úplný, objektivní a přesvědčivý, ale vzhledem k tomu, že rozhodnutí ÚP bylo vypraveno dne 2.4.2013, mělo dojít ke snížení příspěvku až od 1.5.2013, proto jej v části změnil a ve zbytku potvrdil.

V žalobě žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 6.6.2013, neboť jej považuje za nesprávné a vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., proto závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí, zároveň byla požadována i náhrada nákladů řízení bez bližší specifikace. Žalobce zejména namítal, že posudkový lékař rozhodl pouze na základě zdravotní dokumentace, avšak nezohlednil výsledek sociálního šetření, neboť nezvládá ještě dvě základní životní potřeby stravování a výkon fyziologické potřeby, když není schopen si stravu naporcovat, neboť francouzské hole jsou jeho jedinou oporou a nesou celou váhu těla a také není schopen provést samostatně očistu spodní části těla, přičemž je těžce postižen již 15 let, dle odborných lékařů je zdravotní stav trvalý, definitivní a nelze předpokládat zlepšení.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.8.2013 popsal průběh řízení a zdůraznil, že žalobce byl pozván k jednání PK MPSV, ale dopisem ze dne 22.5.2013 se ze zdravotních důvodů omluvil; zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky bylo komisí provedeno v rozsahu dostatečném pro použití posudkových kritérií, dostatečně se posudkově medicínsky komise vyrovnala s hodnocením základních životních potřeb a její postup lze hodnotit i z pohledu metodického pokynu České správy sociálního zabezpečení (dále jen **ČSSZ**), kde je k namítaným základním životním potřebám *stravování a výkon fyziologické potřeby* uvedeno:

„Za schopnost stravování se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj si nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený léčebný režim. Za neschopnost stravování lze podkládat stav, kdy osoba není schopna sama si stravu naporcovat a bez cizí pomoci není schopna sama přijímat stravu, nalít si nápoj a napít se. K neschopnosti zvládat stravování může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin nebo anatomické ztrátě podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věcí, při praktické a úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách, spojených se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. Za neschopnost zvládat stravování lze považovat také nutnost přijímání potravy žaludeční nebo jinou sondou (případně gastrostomií).“

„Za schopnost výkonu fyziologické potřeby se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky. Za neschopnost výkonu fyziologické potřeby lze pokládat stav, kdy osoba není schopna bez pomoci druhé osoby řádně se vyprázdnit, provést očistu po provedení fyziologické potřeby, vyhledat WC a používat potřebné pomůcky (absorpční/stomické/cévky/klysmá). Za neschopnost nelze považovat inkontinenci moče nebo stolice nebo ošetřování stomií, pokud osoba je schopna sama vyměnit si absorpční pomůcky a očistit se nebo retenci moče a stolice, pokud osoba sama zvládne vyprázdnit se cévkováním, s využitím projímadel a klysmatu. K neschopnosti zvládat výkon fyziologické potřeby může dojít např. při míšní lézi. Při kompletní míšní lézi se za neschopnost vyprázdnění považuje nutnost vybavování stolice nebo cévkování druhou osobou. Při inkompletní míšní lézi nebo jiném neurologickém postižení není zřejmý dopad na předmětnou oblast, proto je nutné při objektivizaci zdravotního stavu se na tyto skutečnosti detailně zaměřit, a pokud nejsou součástí běžných neurologických vyšetření, je nutné je doplnit o urodynamické vyšetření nebo sfinkteromanometrii. Dále k neschopnosti může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou (není schopen provést očistu), anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin a také při těžkém duševním onemocnění spojeném se sociální dezintegrací.“

Také bylo uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen **vyhláška**). Podle § 1 odst. 4 vyhlášky za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovalých potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Pokud fyzická osoba zvládá aktivity za použití facilitátorů sama bez pomoci druhé osoby, nejde o neschopnost zvládnutí základní životní potřeby a ani o závislost v příslušné oblasti. Dále bylo uvedeno, že komise v posudku řádně zdůvodnila neshledání potřeby pomoci při základní životní potřebě stravování a výkon fyziologické potřeby, posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 28.05.2013 jako stěžejní důkaz považuje žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý, má za to, že žalované rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem a bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Důvodem změny účinnosti snížení příspěvku byl § 14 odst. 4 zákona, podle kterého změnil-li se skutečnosti rozhodné pro nárok

na příspěvek tak, že příspěvek má být snížen, provede se snížení příspěvku od prvního dne kalendářního měsíce, následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o snížení příspěvku; protože odvoláním napadené rozhodnutí ÚP bylo vypraveno dne 2.4.2013, mělo dojít ke snížení příspěvku až od 1.5.2013. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a také souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného; *napadené rozhodnutí ze dne 6.6.2013* bylo žalobci doručeno dne 10.6.2013. Založeno je dále *oznámení ÚP ze dne 17.10.2012* o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku na výši příspěvku na péči (konec platnosti lékařského posudku stanoven ke dni 30.4.2012); *záznam ze sociálního šetření ÚP ze dne 25.10.2012*; velmi stručný *posudek OSSZ Plzeň-město ze dne 27.2.2013* – žalobce uznán za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ale není uveden důvod snížení ze III stupně závislosti; *rozhodnutí ÚP ze dne 28.3.2013 vypravené 2.4.2013*; *odvolání žalobce ze dne 7.4.2013* proti rozhodnutí ze dne 28.3.2013; *posudek PK MPSV ze dne 28.5.2013* společně s přílohou pro hodnocení stupně závislosti, dle níž nezvládá 6 základních životních potřeb (viz shora), zvládá orientaci, komunikaci, stravování a výkon fyziologické potřeby. *Není však vůbec zřejmé, z jakého důvodu jsou ve spisu ÚP založeny na č. l. 43-45 listiny týkající se V. V., nar. 1929.*

Žalobce po doručení vyjádření žalovaného dne 17.9.2013 v *replíce* vyjádřil nesouhlas s ním a setrval na žalobě se zdůrazněním, že pokud nezvládá alespoň 1 z aktivit uvedených v popisu jednotlivých základních životních potřeb jako je stravování a výkon fyziologické potřeby dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., hodnotí se celá potřeba jako nezvládnutí; dle legislativy platné do 31.12.2011 mu byl vždy uznáván úkon stravování a výkon fyziologické potřeby a i nadále tato činnost zvládána není, pouze s pomocí druhé osoby; souhlasil s rozhodnutím o věci bez jednání.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen *s.ř.s.*) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 6.6.2013, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 3 **správního řádu** (zákon č. 500/2004 Sb.) postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 **zákona ve znění platném k rozhodnému datu**, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 **zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 6.6.2013 je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.*

Napadené rozhodnutí žalovaného není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud ale zjistil, že žalovaný se plně nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 28.3.2013, kdy bylo i namítáno, že kromě priznaných 6ti úkonů ještě nezvládá samostatně další 2 úkony neuvedené v rozhodnutí a to výkon fyziologické potřeby (*včas dojít na WC, samostatně provést očistu*) a stravování (*příprava jídla, porcování a odnos*), proto potřebuje každodenní celodenní pomoc při 8 základních životních potřebách, které sám nezvládne s ohledem na nemoc rhabdomyolýza při

akutní polymyositidě po statinech provázenou celodenními chronickými bolestmi tlumené alespoň částečně opioidy.

Navíc soud zjistil, že není ani zjiitelné z vypracovaného posudku, zda byl žalobce vůbec informován, že bude jeho zdravotní stav ve vztahu k příspěvku na péči dne 27.2.2013 na OSSZ Plzeň-město posouzen, přičemž bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. V. (11.3.2013), kardiologických nálezů (22.9.2011 a 23.8.2012), algeziolog. vyšetření (30.7. a 22.11.2012) a sociálního vyšetření z 25.10.2012, tedy z převážně starších nálezů. Z uvedeného posudku OSSZ není vůbec zjiitelný důvod snížení stupně závislosti ze III (těžká závislost) na II (středně těžká závislost); v posudku PK MPSV ze dne 28.5.2013 byla hodnocena kromě uvedeného i lékařská zpráva ortopeda z 21.5.2013, ale rovněž není zjiitelný důvod snížení stupně závislosti, byť se komise vyjádřila k námitkám žalobce z odvolání, ale dle názoru soudu nedostatečně a toliko obecně zejména ohledně naservírování stravy, když žalobce chodí pouze o dvou francouzských holích po bytě a na delší vzdálenosti používá invalidní vozík (*v sociálním šetření bylo pouze uvedeno, že stravu připravuje a přinese manželka, on ji pouze konzumuje příborem; dále bylo uvedeno k výkonu fyziologické potřeby – inkontinentní moči, nosí vložky, vyměňuje si je sám*) a také schopnost používat kompenzační pomůcky rovněž plně nevypovídá o schopnosti zvládat v přijatelném standardu výkon fyziologické potřeby, tudíž osobě nemající medicínské vzdělání není zcela jasné neuznání žalobcem namítaných dvou základních životních potřeb, které byly v předchozím posouzení PK MPSV uznány v posudku ze dne 29.4.2009 dle tehdy platné úpravy, přičemž není vůbec komisí uvedeno, zda ohledně neuznaných dvou základních životních potřeb došlo ke zlepšení, v jaké době a v čem toto zlepšení spočívá i na základě jakých rozhodných skutečností, přičemž ani komise nepředpokládá zlepšení vzhledem k době platnosti (lhůta KLP) – trvale. Musí být totiž jednoznačně vyjádřeno, v čem konkrétně spočívá zlepšení zvládnutí těchto ohledně základních životních potřeb žalobcem, když přibýváním věku naopak dochází ke zhoršování schopnosti sebeobsluhy.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. *Vyjádření žalovaného není součástí napadeného rozhodnutí, proto se jeví i vhodným, aby některé skutečnosti (např. citace z metodického pokynu ČSSZ viz shora) byly obsaženy v rozhodnutí ÚP, aby bylo účastníkům řízení zcela zřejmé hodnocení zvládnutí základních životních potřeb, i když metodický pokyn není právním předpisem, ale toliko metodickou pomůckou za účelem dosažení stejného posuzování posudkovými lékaři.*

Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál, takže vzal-li jej žalovaný za stěžejní základ svých skutkových zjištění, zatížil své rozhodnutí toutéž vadou. Krajský soud proto žalobě vyhověl, *přezkoumávané odvolací správní rozhodnutí zrušil bez jednání* (§ 76 odst. 1 písm. a) s.r.s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.r.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť v dalším řízení je nezbytné vyžádat náležité doplnění posudku PK MPSV ve shora naznačeném směru a poté bude vydáno příslušným správním orgánem, který

je vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád, zákon č. 108/2006 Sb. i vyhláška č. 505/2006 Sb.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak žalobce žádné náklady řízení nekonkretizoval, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve *výroku II. rozsudku*.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. prosince 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně